

Óvárosi Hírmondó

A Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség Lapja
2020. Augusztus – Konfirmáció

Megálló vagy végállomás?

Az ismeretüket, hitüket megerősítő fiatalok számára a konfirmáció gyakran a folyamat végét jelenti, így sokan elhagyják gyülekezetüket. ***Hogyan segíthetünk abban, hogy a konfirmandusok egyházunk valódi tagjaivá váljanak?***

A konfirmáció a protestáns felekezetek meghatározó gyülekezeti eseménye, amikor idősebb gyermekek vagy felnőttek a közösség előtt tanúbizonyságot tesznek a keresztyén hitről szerzett ismeretükről. A szó a latin confirmatio-ból ered, amely megerősítést jelent. Az ekkor mondott fogadalmat által a konfirmáltak hivatalosan is az egyház tagjaivá válnak és részt vehetnek az úrvacsorai közösségben. A konfirmációt rendszerint pünkösdvasárnap vagy egy héttel előtte tartják, azonban időpontja tájegységenként, helyi szokásoktól függően változik, van, ahol virágvasárnapra esik e jeles esemény. Gyülekezetenként változó a felkészítési időszak tartama is, amely általában egy-két tanévet tesz ki.

Tízből kilenc

Egy gyülekezetpedagógiai konferencia (Együtt a hit útján) beszélgetései alapján általánosságban elmondható, hogy tíz konfirmáltból kilenc nem marad meg az adott gyülekezetben. A gyermekek közül sokan úgy élik meg a konfirmációt, hogy az nem egy folyamat kezdetét, hanem végét jelenti.

A konfirmáció eredetileg ennek éppen ellenkezője, hiszen a fogadalmat tett fiatal egy nagyobb közösség, a keresztyén gyülekezet és egyház szerves részévé, hivatalos tagjává válik, aki jelen van és lesz a közösség életében. A több évszázados hagyomány, amely szerint a gyermek lekonfirmál, korunkban eltűnő félben van, a felnövekvő generációk számára már nem természetes, hogy gyermekük konfirmáljon, akkor sem, ha ezt a szülők annak idején, a kereszteléskor megfogadták. A szülők közül sokan nem aktív tagjai annak a gyülekezetnek, ahol gyermekük fogadalmat tesz, így a gyermekek nem látnak mintát a gyülekezeti tagságra, és a hitgyakorlásra sem. Ezek a tényezők együttesen nehezítik meg, hogy a konfirmált fiatalok valóban egyházunk tagjaivá váljanak.

Generációs különbségek

A nehezítő körülmények azonban nem merülnek ki a családi háttérben, az életkorban és a személyes hit kérdésében. Számos gyülekezetben nem működik ifjúsági közösség, amely korosztályban a legközelebb áll a konfirmáltakhoz és kaput nyithat a nagyobb, korban idősebb gyülekezethez. Túl ezen, az idősebb generációk nem tudnak, vagy nem akarnak nyitni a tizenéves fiatalok irányába, akik számára szintén nehézséget okoz náluk jóval idősebb emberekhez közösségi szinten kapcsolódni. Magyarország belső és külső migrációja, az elköltözések miatt sok helyen eleve nem

lehetséges, hogy a konfirmáltak integrálódjanak a helyi gyülekezetbe, mert olykor az egész család elhagyja az adott települést.

Egy lehetséges út

Az ifjúsági közösség az egyik legeredményesebb integrációs helye lehet a konfirmáltaknak. Vannak gyülekezetek, ahol a konfirmáció után válhat valaki a helyi ifi tagjává, máshol már a konfirmandusok is az ifi tagjai, akik egy közösségben vannak az idősebb, általában középiskolás korosztályú fiatalokkal. Ez utóbbi esetében a tizenhárom-tizennégyéves kamaszok nem élik meg olyan erősen a korszakzárást és ennek részeként a konfirmációt, mint valaminek a végét, mint azok, akik nem tagjai az adott gyülekezetnek vagy az ifinek. Közismert, hogy a kamaszok számára kulcskérdéssé válik az ún. vonatkoztatási csoport, az a saját korosztályú közeg, amelyhez tartozva erősödik és formálódik az identitásuk. Az ifi és így a gyülekezet tagjaként a konfirmandusok előtt egyre természetesebbé válhat, hogy keresztyén közösséghez tartoznak, ahol megélhetik a saját kamaszkorukat.

Biztonságos térben, szolgálatot vállalva

Hogy ez megvalósuljon, az ifinek és a gyülekezetnek biztonságos térré kell válnia, amely megérti, elfogadja, direkt és indirekt neveli a konfirmandusokat, ezt szeretettel, türelemmel és nem ítélkezve teszi. A tizenhárom-tizennégyévesek zárkóztaknak, gyerekeseknek tűnhetnek, de nagyon hálásak a figyelemért, az elfogadásért, azért, ha nem lekezelően kommunikálnak velük. A konfirmálni készülő családja missziós terület, a gyülekezet és a lelkész számára fontos céllá válhat, hogy a szülők megismerjék a gyülekezetet, és ne legyen idegen számukra az egyház, a keresztyén hit.

A valódi integráció során a konfirmandusok megismerik ezt a hitet, látják: a körülöttük lévő fiatalok ismerik, megélik és gyakorolják keresztyén hitüket és ezt közösségben teszik. Mind egyénileg, mind közösségileg fontos, hogy a fiatalok konfirmáció előtt és után, az ifiben és később már idősebb gyülekezeti tagként szolgálatot vállaljanak a gyülekezetben, ez a szolgálat lehet egyszeri alkalom, de alapvetően rendszeresnek, állandónak kell lennie. A tizenévesek így felelősséget kapnak, amely megtisztelheti őket, már nem egyénileg, hanem közösségben kapcsolódhatnak a gyülekezethez. Számukra a konfirmáció már nem végállomás, hanem megálló, egy bizonyos folyamat része lehet, amelyben valódi, szerves részeivé, tagjaivá válnak a keresztyén egyháznak. **Forrás: parokia.hu**

A Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközségben az idei konfirmáció a tavaszi járványügyi helyzet miatt, az augusztus 15-16-ai hétvégére esik.

Konfirmációs vizsga: szombat 9.00 óra

Ünnepi úrvacsorai istentisztelet: vasárnap 10.00 óra

Ezekon az alkalmakon 17 gyermek és 7 felnőtt tesz vallást az Istenbe vetett hitéről. Imádkozzunk azért, hogy mindannyian megmaradjanak a keskeny úton! Ez egyáltalán nem könnyű feladat, de egy biztos: nem az Úron múlik. A fenti cikk tanulságait megszívlevél fontos, hogy ki-ki elvégezze a reábízottakat.

Lectio: Róma 8, 31-39. Textus: Róma 8, 38a.

Kedves Testvérek, ünneplő Gyülekezet!

Az Apostolok Cselekedetei könyv beszél az első pünkösdi csodájáról, ahogyan Jeruzsálemben „*sebesen zúgó szélnek zendülésével*” és tüzes lángnyelvekkel eljött a megígért Vigasztaló, Bátorító, erőt adó Szentlélek, átjárva, betöltve a tanítványok szívét-életét, bátor tanúságtévökké formálva őket. Az első pünkösdi csodája – az, hogy Isten az Ő Szentlelke és igéje által kiválaszt – ma is élő és ható igazság. Ennek lehetünk tanúi szombaton a 24 konfirmálót hallgatva, és vagyunk bizonyítékai mi magunk is, hiszen a Szentlélek hívott el, készítetett minket különböző módokon Isten alaposabb megismerésére, arra biztatva: „**Legyetek az én követőim!**”

Pál apostolnak a 8. fejezete Károli Gáspár felirata szerint, a hívők kárhozattól való mentességéről, a Lélek szerint való járásról, az istenfiúságról és a nyomorúságban való reménységről szól, azaz a Szentlélek munkájáról. Drága igék: „*a testnek gondolata halál, a Lélek gondolata élet és békesség.*” (6) Az Isten Fiával való közösség, életfolytatássá kell, hogy legyen, meg kell tagadnunk a közösséget a testtel. „*A teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.*” (19) Prófétai tiszt. Ismert, nehezen megélhető ige: „*Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van.*” (28) Most jön a hallott folytatás...

Talán némelyek magukban csendben felteszik a kérdést: Lehet ezt a szakaszt pünkösdi történetként ide hozni? Lehet ez pünkösdi igehirdetés alapja? Igen lehet – üzeni az Úr mindannyiunknak, hiszen eme 9 igevers hitbizonyosságról szól! Készülésem során azt láttam, hogy szinte a konfirmációig vezető utunkat írja le Pál, s foglalja össze, a lépésről-lépésre megvalósuló üdvtervet a választottakra, azaz mireánk nézve.

Ott a református egyház jelmondata a felolvasott szakasz elején, Róma 8,31: „***Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk.***” Ez az ige szerepel a hamarosan megkapott konfirmációi emléklap elején is. Az Isten ma a szívetek hústábláira akarja írni ezt az ígét az Ő áldott Szentlelke által, hogy jusson eszetekbe minden napon, a kialvó ünnepi fények után, a szürke hétköznapi óráiban is: mivel az Isten velünk, kicsoda van ellenünk?! Tudtátok, éreztétek, tapasztaltátok sokan eddigi életetek perceiben is, együtt lehattunk átélői a közös felfedező út során, az előkészítők alkalmain, soha ne felejtsetek el: **Isten a mi oldalunkon áll!** Ő, Aki eleve ismer, kiválaszt, elhív, megigazít, megdicsőít, Aki arról biztosít, hogy ha valaki minket támad, kik az Övéi vagyunk, Vele találja szembe magát. Vele, ki féltőn szerető Isten. Vele, ki ajándékozó Úr. A folytatás erről szól.

„*Aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?*” – bölcs, egyszerűnek tűnő, többszörös választ bíró, költői kérdéssel tanít minket Pál apostolon keresztül az Isten és azt mondja: **emlékezz!**

- Emlékezz az első karácsony éjszakára, amikor is Jézus elhagyva a menny dicsőségét, emberi formát vett fel, önmagát megüresítve megérkezett eme bűnös világra... Érted történt.

- Emlékezz az első nagypénteki eseményekre. A szenvedő, meggyötört, keresztfáig engedelmes Jézusra, az ott mondott szavaira. Jézus életét adta azért, hogy neked életed legyen. A kereszt biztosíték Isten bőkezűségére. Érted történt mindez.

- Emlékezz az első húsvét reggelére. Isten elfogadta a bűnökért Neki bemutatott engesztelő áldozatot. Van bűnbocsánat, van örök élet, van folytatás! Érted történt.

- Emlékezz az áldozócsütörtöki drága üzenetre, melyeket a búcsúzó Jézus mond: „*Vesztek erőt*”, és az első pünkösöd hatására, az ige Szentlélek általi szíveket eltaláló, átformáló hatalmára. Megelevenedünk, Krisztusban elnyert szabadsággal élünk! Nekünk ajándékoz Krisztusban, Krisztus által mindent a Mennyei Atya. Érted történt.

Az, hogy nekünk ez nem elég, a mi bűnünk, hitetlenségünk, gyengeségünk. Így jön a félelem, ami megkötöz, ami kétséget szül, ami kiöli az ünnep örömét, ami felejtésbe, árulásba (Júdás), tagadásba (Péter), hitetlenségbe (Tamás) taszít. Mivel az Isten velünk, kicsoda lehet ellenünk?! Az Ajándékozó Úr mindent nekünk ad! Ezt ma elfogadjuk, de mi lesz holnap? Mi felejtheti ezt el velünk, s öli ki belőlünk? Mi teheti semmissé eme igazságot? 2 dologról beszél az ige: bűnünkről és nyomorúságunkról.

(33-34) **Elszakíthat Istentől bűnünk**, az azokhoz való ragaszkodás, azok el nem engedése. Van bűnbocsánat, Jézus Krisztus igazzá tesz! (δικαιώω-valakinek biztosítja az igazságát, igazként bánik vele, bűn és büntetés alól felment, szabad lábra helyez) Az ellene lázadó, Vele ellenséges viszonyban lévő, egészében bűnös ember egzisztenciáját nem rója fel, nem veszi figyelembe az Isten, mihelyt az ember ezzel a vele született létmódjával nem vállal többé közösséget, szakít vele, tüneteit és kísértéseit is pillanatról pillanatra megtagadja.

- (35-36) **Elszakíthat Istentől a sok-sok nyomorúság**. Nyomorúság (θλιψις-nyomás, elnyomás, szorongattatás) – szorongattatás (στενοχωρία-szoros hely, zsákutca, nyomor, félelem). Sokszor kerülünk ilyen valós testi, vagy lelkiállapotba. Üldözés, éhség, meztelenség, veszedelem, fegyver... vágó juhokhoz vagyunk hasonlóak. Szorongattatunk. Kérdéssé válik a megváltás ténye... Lesz nyomorúság, de Krisztus nem hagy magunkra!

Pál mondandója végéhez ér. **Meg vagyok győződve** (πειθω). Rengeteg meggyőződés nélküli ember él. Ez nem a Biblia ismeretét jelenti, nem is azt, konfirmált e már valaki, vagy sem. Nem emberi értelmet, okoskodást... Annak van a biblia nyelve szerint meggyőződése, aki legyőzöttetett, a Szentlélek ereje, Jézus Krisztus által. Aki hallotta, kövess engem, és a folytatás nem csinnadratta, csak ennyi: követte őt az úton. Aki fel tud kiáltani: Könyörülj rajtam én Istenem! Aki azt tudja mondani: Bizony ez Isten Fia volt.

Meg vagyok győződve. Krisztus szeretetétől senki és semmi nem szakíthat el! Földi életünk változik, s sokszor kiszolgáltatott. Semmi és senki nem állhat oda közénk, a Jézus Krisztusban megbizonyosodott Isteni szeretet és az ember közé. Ha az Isten velünk kicsoda ellenünk?! Vele együtt mindent odaad, ajándékoz. Semmi nem szakíthat el. A Lélek által erről lehetünk meggyőződve, ebben az igazságban járhatunk, s ebben növekedhetünk. Isten állhatatos, hűséges és kitartó szeretete szívünkbe árad ma a Szentlélek által, mely viszont szeretetre készlet. Cselekedjünk így!

Amen

Konfirmandusaink bemutatkoznak

Angyal Dániel vagyok, 14 éves, most fogok konfirmálni. Már kiskorom óta a gyülekezet tagja vagyok, és most a konfirmáció alkalmával az Úr előtt is bizonyosságot szeretnék tenni a hitemről. Sok embert ismertem meg és sok barátságot kötöttem az évek alatt a gyülekezetben, jó ide tartozni!

Szabadidőmben néptáncolok a Szilas Néptáncegyüttesben és emellett úszom is.

A kedvenc bibliai történetem, mikor Isten Mózeset szólítja egy égő csipkebokor formájában. Mózes gyilkolt és mindenkitől elzárkózott ember volt, de Isten mégis őt választotta és küldte népének kiszabadítására.

Angyal Máténak hívnak, 14 éves vagyok. Azért konfirmálok, mert fontosnak tartom az Úrral való kapcsolatot. Egészen kiskorom óta ehhez a gyülekezethez tartozom, itt volt a keresztelésem, és ide jártam gyermek-istentiszteletekre is. Ebben a gyülekezetben nagyon jó közösség van, ahol mindig jól érzem magam és ahova szívesen jövök. Van egy testvérem, aki szintén most fog konfirmálni. Hobbijaim közül kiemelném a pingpongozást, ezt másfél évig a gyülekezetben is heti rendszerességgel lehetőségem volt gyakorolni. Kedvenc bibliai részem a Jelenések könyvében a menny leírása, ez nagyon megfogott. Áldás, békesség!

Bertók András vagyok. Azért konfirmálok, hogy megerősítsem a hitemet. A hobbim a foci. Az UTE-ban vagyok igazolt játékos.

Biró Gergely vagyok 14 éves, és 3 éves korom óta élek Rákospalotán. A Kálvin téri református templomban kereszteltek. Nem sokkal ezután ide költöztünk, és azóta járunk ebbe a gyülekezetbe. Van egy húgom, akit már itt kereszteltek. Az első 6 osztályt református iskolában végeztem, most pedig a Könyves Kálmán gimnáziumba járok. A szüleim Erdélyből származnak és mind ketten aktív részesei a gyülekezeti életnek. Hobbim a dobolás, amit 10 éve csinállok, és nagyon szeretem. Azért konfirmálok, mert kiskorom óta járunk rendszeresen templomba és közelebb szeretnék kerülni Istenhez.

Boda Richárd Máténak hívnak, 15 éves vagyok, 2005.05.30-án Zilahon, Erdélyben születtem.

Azért konfirmálok, hogy a hitemet erősítsem Isten felé. A gyülekezettel 1 éve, az Úrral már megkeresztelésem óta kapcsolatom van. Kedvenc bibliai történetem: Jónás és a nagy hal

Családom: édesanyám (Boda Judit), édesapám (Boda Róbert), testvérem (Boda Zalán).

Hobbim: a sportolás, 9 éve focizom. Nagyon szeretek a barátokkal lenni.

„Uram, vezess engem a te igazságodban az én ellenségeim miatt;
egyengessd előttem a te útadat!” (Zsoltárok 5,9)

Dudás Dominik vagyok. Azért konfirmálok, mert közel szeretnék kerülni Istenhez. Azóta van kapcsolatom az Úrral/a gyülekezettel, amióta megkereszteltek. A kedvenc könyvem a Biblián belül, az Jób könyve. A szabadidőmet szeretem a barátaimmal tölteni. Szeretek a szüleimmel beszélgetni, mert ők meghallgatják a bánatomat, örömeimet. Nagyon szeretek videojátékokkal játszani és zenét hallgatni.

A korosztályomhoz képest szerintem magas vagyok.

Ami a szívemen, az a számon. (ez nem feltétlenül pozitív) Néha teszek olyan dolgokat, amiket lehet, hogy nem kellene. (Levágattam a hajam kopaszra, megfürödtem az esőben). Ez vagyok én.

A nevem **Ficzere Angelika** és 13 éves vagyok. A Benkő István Református Általános Iskola 8. osztályába járok. A szüleimmel és a testvéremmel élek a 15. kerületben.

2007-ben kereszteltek meg Zsujtán. A nagynéném lelkész az Abaúji Református Egyházmegyében. 3 éves korom óta szokott vinni a testvéremmel énekelni Karácsonykor, hogy az ott élőknek boldogságot okozzunk.

Azért konfirmálok, hogy megismerhessem a hitemet, a gyülekezetet és közelebb tudhassam magamat Istenhez. Az iskolámmal voltam már itt gyülekezeti látogatáson több alkalommal is.

A kedvenc történetem az Özönvíz, mert Noé nem foglalkozott azzal, hogy kigúnyolják és hazugnak nevezik. Jó volt olvasni, hogy megmentett rengeteg állatot az árvíztől. Én is ezt az utat szeretném követni, mert védem az állatokat, a természetet és állatorvos szeretnék majd lenni. Hobbim az olvasás, a kirakózás, és sokat foglalkoztatnak az állatok is.

Áldás, békesség! **Ficzere Noémi** vagyok, 13 éves. Szüleimmel és testvéremmel élek együtt a 15. kerületben. A Benkő István Református Általános Iskolában vagyok 8. osztályos.

2007-ben Zsujtán kereszteltek meg, azóta református hitben nevelkedtem. A keresztanyám, Ficzere Csilla, református lelkész az Abaúji Református Egyházmegyében. 3 éves korom óta járok a testvéremmel apró református gyülekezetekhez karácsonykor ünnepi műsort adni. Most a nyári szünetben ő is segített nekünk megtanulni a konfirmációs válaszokat.

Kedvenc Bibliai történetem az, amikor Jónást bekapta egy cet, mert Isten végig segítette őt úgy, mint engem, amikor nem tudtam péntekenként a többiekkel konfirmációs órákra menni edzés miatt. De Isten mellettem volt, nem adtam fel a konfirmációs előkészítőt.

Áldás, békesség! **Horváth Benedek** a nevem és 13 éves vagyok. Nagyon szeretem a zenét, vadászkürtön játszok a Hubay Jenő Zeneiskola zenekarában.

Öten vagyunk testvérek, és születésem óta a rákospalotai gyülekezethez tartozom. Apai ágon református lelkészi családból származom. Édesapám presbiter itt a gyülekezetben. Várom a konfirmálást, mert Jézus már az életem részévé vált, és ezt szeretném megvallani a gyülekezet színe előtt.

Kalmár Anna a nevem, 14 éves vagyok. Főton élek a családommal, Budapesten születtem. Budapestre járok iskolába. A Gyermekvárosban lovagolok. Óvodában kezdtem hittanra járni, mamáéknak köszönhetően, azóta, amikor van lehetősésem elmegyek a templomba. Ezért nem volt kérdés, hogy szeretnék konfirmálni.

Áldás Békességet! **Kiss Eszter** vagyok 13 éves. Rákospalotán születtem, a szüleim Kárpátaljáról származnak, engem az Apukám szülőfalujában, Tiszapéterfalván kereszteltek meg. A szüleim 2005-ben költöztek Rákospalotára és akkor kezdtek el ebbe a gyülekezetbe járni, így kiskorom óta a családommal ebbe a gyülekezetbe járunk. Jelenleg Mogyoródon élünk a szüleimmel és két lánytestvéremmel: Zsófia (14) Emma (7) és október végén fog megszületni a harmadik tesóm. Jelenleg a Fóti Ökumenikus Általános Iskolába járok, most fejeztem be a 7. osztályt. Előtte hat évig a Benkő István Református Általános Iskolába jártam. Én is, és a szüleim is szerették volna, ha konfirmálok. Úgy érzem a felkészülés segített Istent jobban megismerni és közelebb kerülni hozzá. Kedvenc Bibliai történetem Jézus feltámadásának a története, mert számomra ez is igazolja, hogy amit Jézus mondott vagy mond ma is, mindig igaz, mert Jézus előre megmondta a tanítványainak, hogy mit fog tenni értük, értünk, és minden úgy történt. Szeretek sütni, főzni, kosarazni, társasjátékokkal játszani, élményeket szerezni a családommal, a barátokkal és a gyülekezettel a balatonszemesi táborba.

Pázmándi Vilmos vagyok 13 éves. Rákospalotán élek szüleimmel és két testvéremmel. Nagyon szeretek trombitálni, 4 éve játszom ezen a hangszeren. Szabadidőmben szívesen kerékpározok. Az iskolában 7. éve emelt szinten tanulom az angol nyelvet és az a célom, hogy 8. osztályban sikeres középfokú nyelvvizsgát tegyek.

Számomra azért fontos a konfirmálás, mert így erősíti meg a Szentlélek a köztem és Isten közötti kapcsolatot.

Porkoláb Csengének hívnak, és 14 éves vagyok. A szüleim Kobza Mariann és Porkoláb Károly. Van egy bátyám Tamás. Születésem óta Rákospalotán élek de, Főtra járok iskolába, a Fóti Ökumenikus Általános Iskola és Gimnáziumba. Most leszek nyolcadik osztályos. A kedvenc tantárgyaim a német, matematika és az irodalom.

Születésem óta járok ebbe a gyülekezetbe. Az apukám és a nagypapám is itt presbiter. Számomra nagyon fontos ez a közösség. Szívesen segítek, amiben csak tudok. Próbálok minden vasárnap elmenni a templomba és meghallgatni Isten igéjét. Ilyenkor jól esik meghallgatni a prédikációt.

A konfirmáció nekem most arra is szolgál, hogy megerősítse az ébredező hitem, és megismerjem az egyházat, annak életét, és tisztábban lássam Isten igéjét.

Engem **Szabó Emesének** hívnak. 4 éves korom óta élek Rákospalotán a szüleimmel és az öcsémmel. 6 éves koromban a nagypapám megtanított sakkozni, második

koromban elkezdtem egyesületbe játszani, a mai napig ott sakkozom. Anyukám is ebben a templomban konfirmált, és én is itt fogok.

Áldás békesség! **Toldi Gréta** vagyok, 13 éves, a Benkő István Református Általános Iskola és Gimnázium tanulója. Születésem óta ennek a gyülekezetnek vagyok a tagja, itt kereszteltek meg, ahogy a családomból már nagyon sokakat. Számomra egyértelmű volt, hogy szeretnék konfirmálni, azért, hogy tanúbizonyságot tehessek a hitemről. Szabadidőmben szívesen énekelek, hallgatok zenét, és hegedülök már 5 éve.

Tóth Sándornak hívnak. 2004. 04.12-én születtem a fővárosban, vagyis 16 éves vagyok.

Azért szeretnék konfirmálni, hogy közelebb kerüljek Istenhez, meg még azért is, mert nagyszüleim és szüleim bátorítottak abban, hogy tegyen meg ezt a lépést. 1 éve vagyok a gyülekezet tagja. Szabadidőmben focizok, dartszok, meg a Balaton partján bringázok.

Tóth Zsófiának hívnak, 18 éves vagyok. A hobbim az írás (rövid történetek, versek) és az olvasás (leginkább fantasy és romantikus műfajban). 11.-es gimnazista leszek szeptembertől, az iskolában a kedvenc tantárgyam az irodalom.

Konfirmálni pedig leginkább a családom miatt szeretnék, ők bíztattak engem ilyen téren is. 1 éve vagyok a gyülekezet tagja, sok új embert ismerhettem meg így, és ennek nagyon örülök. Sok-sok kedvenc Bibliai történetem van, így nehéz lenne csak egyet kiemelni. A családomról: nagy és szerető családom van, mindenki számíthat mindenkire, ami azért egy nehéz helyzetben például elég fontos. Jó érzés, hogy ennyire sokan állnak mellettem.

Kovács András vagyok. Magyar-történelem szakos pedagógusként dolgozom egy újpesti általános iskolában.

2016 folyamán kerültem először kapcsolatba a közösséggel, kezdetben, mint vasárnapi istentiszteleteken résztvevő, később a gyülekezeti eseményeket látogattam, segítettem különféle célokban. Katolikusnak kereszteltek, de velük nem találtam meg az összhangot.

Amely momentum megfogott ebben a közösségben, az a közösség tagjainak és irányító(i)nak a szellemisége.

A feleségemmel együtt kb. 2018 őszétől járunk a közösségbe, azóta a kislányunk is megszületett.

Ketten készülünk a konfirmálásra. Itt volt az esküvőnk is 2019 június 1-jén. Hekli Katalin a gyülekezetünk vezetője, ő adott össze bennünket, s készített föl.

Várjuk a konfirmációt, reméljük minden szépen és Isten akaratának megfelelően fog történni.

**„Oktass, hogy megőrizsem a te törvényedet, és megtartsam azt teljes szívemből.”
(Zsoltárok 119,34)**

Lovászi Beatrix (Betti), jelenleg főállásban Kovács Dália anyukája vagyok. Ennek megfelelően a napjaim a baba ellátásával, játékkal és sétával telnek, amelyet február óta kedd délutánonként a konfirmációs előkészítő órák színesítenek.

Azért keresztelkedem meg és konfirmálok, mert szeretnék a lányomnak a hit által egy boldogabb és derűsebb életet adni, segíteni, hogy jobb ember legyen; és persze magam is vágyom és törekszem ezekre.

A gyülekezettel először 2018. októberében találkoztam, amikor az udvarlóm, Kovács András elvitt egy este a templomba, hogy egy gyülekezeti alkalomról hazavigyük az anyukáját, Kovácsné Zsuzsit, a gyülekezet és a kórus tagját. Mikor hazamentünk, András azt mondta nekem, hogy ebben a templomban fog engem feleségül venni a nyáron és szeptemberben családot alapítunk. És így is lett: 2019. június 01-jén volt az egyházi esküvőnk, és szeptember 11-én megszületett a kislányunk.

Az esküvőre való felkészülés részeként Andrással jegyesoktatásra jártunk és az istentiszteleteken is igyekeztünk gyakran megjelenni, ahogy most is.

Számomra az egyik legelgondolkodtatóbb bibliai történet, a paradicsomból való kiűzetés története.

Pappné Földesi Enikő vagyok, tavaly nyáron külföldről költöztem vissza Budapestre, leginkább a férjem és a család miatt. Családomban fekete báránynak számítok, hiszen nagyon sok mindenben különbözöm vagy tűnök ki, sokszor szembe megyek a szülői családban "jellemző" dolgokkal – például fiatalon külföldre költöztem, egyetemre jártam, és most felnőtt fejjel csatlakozom a keresztyének közösségéhez is. Mindig is éreztem, hogy valaki segít engem utamon és most rajtam a sor, hogy Istenben vetett hitem megerősítem.

Ravadics Péter vagyok, 37 éves. Két fiam és egy gyönyörű, egyéves kislányom van. Párommal, Ágival élek Újpest kertvárosában. Autószerelőként dolgozom Rákospalotán. Azért, hogy kislányom, Zamira református vallású lehessen, ezért döntöttem én is a konfirmálás mellett.

Suki-Hámori Erika vagyok, 1958. 04. 07. én születtem. Gyerekekkel foglalkozom, dajka vagyok egy belvárosi óvodában.

A munkám egyben a hobbim is, szeretek a kicsikkel foglalkozni, ezen kívül szeretem a természetet, sokat járunk kirándulni, biciklizni. Még nagyon szeretek színházba járni.

Számomra a konfirmáció a hitem megerősítése. A gyülekezettel egy éve állok kapcsolatban, a lányoméék itt gyülekezeti tagok. Az Úrral mindig kapcsolatban voltam, igaz a magam módján, ezt szeretném kicsit elmélyíteni. Egyik kedvenc történetem a Bibliából, József története, de Mózes története is nagy hatással volt rám.

Suki Zoltán vagyok. 1956.04.26-án születtem Kecskeméten. Budapesten lakom a II. kerületben feleségemmel, Suki-Hámori Erikával. Munkahelyem az SPW-97 Kft, melynek egyik ügyvezető igazgatója vagyok. 26 éve végezzük a Tungram Kft (és elődei) vámügyeit. Két gyermekem van korábbi házasságaimból, Ági lányom 38, Zoli fiam 31 éves. Van még egy nevelt lányom Mónika, ő 39 éves.

Saját ágon 3 unokám van, a páromnak 6, és Ági lányom új kapcsolatában is érkezett még 2 pótunoka, így 11 "unokánk" van.

Feleséggel hat éve élünk együtt boldog kapcsolatban, ennek fényében 2020.05.22-én házasságot is kötöttünk. Ezt a házasságot Isten előtt is szeretnénk megerősíteni, többek között, ezért konfirmálok.

A kapcsolatom a gyülekezettel lassan több, mint egy évre nyúlik vissza, feleségem lányán keresztül. Vele, ill. a családdal több ízben vettünk részt párommal különböző rendezvényeken, kirándulásokon, ill. szertartásokon. Megtetszett a közvetlen légkör a baráti kapcsolat.

Hobbim a horgászat és a modell autók gyűjtése, ill. mondhatom: maga a családom!

Szabó Roberta vagyok, 1971 novemberében születtem Békés megyében. 11 éve élek Rákospalotán, férjemmel. 2015-ben, lányunk érkezése után kerültem kapcsolatba a gyülekezettel a baba-mama körben. Itt szerető, összetartó közösséget és barátokat találtam. Az Úr hívása, szeretetének megtapasztalása csak később tudatosodott. Valahogy a magam módján mindig is hittem, bár vallásos nevelésben nem részesültem. Mindig azt mondtam, hogy én és az Úr nem vagyunk jóban. Sokszor úgy gondoltam, hogy nem szeret, mert úgy éreztem számomra nehezebb utat jelölt ki. Szeretetének megélése után, világossá vált, hogy mi miért is történt az elmúlt időszakban. Nem büntetett, nem haragudott, nem nehezebb utat mutatott, csak így terelt céloom felé és mutatja az utat továbbra is. Csak vak voltam, harcoltam ellene. Én jobban tudom, de nem így van. Most már látom, érzem, hiszem. Szeretetét számtalan apró módon adja tudtomra, irányt mutat, próbák elé állít. Nem az út végén, hanem megismerésének elején járok. Ő mindent tud rólam, de én róla oly keveset. Hogy miért konfirmálok? Hiszem, hogy van az a pillanat, amikor rájövünk, hogy egyedül nem megy, ki az, aki segít és ezt a felismerést örömmel meg kell valljuk, hogy hova is tartozunk, mit tartunk igazán fontosnak az életünkben.

„Hálával áldozál az Istennek, és teljesítsd a felségesnek fogadásodat! És hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítlak téged és te dicsőítesz engem.” (Zsoltárok 50,14-15.)

A Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség Védekezési Szabályozása

- Az alkalmak helyszínét **fertőtleníteni, szellőztetni** kell. Különös gondot kell fordítani a kilincsek, korlátok és a mellékhelyiségek fertőtlenítésére.
- A templomban és istentiszteleti, gyülekezeti helyszíneken is **kötelező megtartani a védőtávolságot** (1,5 m) a jelenlévők között. A közös háztartásban élők között a védőtávolságot nem kell fenntartani.
- A templomba való belépéskor **kézfertőtlenítő** használata javasolt.
- Az istentiszteleten kizárólag **szájmaszkkal, sállal vagy kendővel** eltakart arccal vehetnek részt a gyülekezeti tagok.
- Az istentiszteleteken, gyülekezeti alkalmakon **érintéssel járó köszöntést nem lehet alkalmazni.**

PÜNKÖSDI MEGLEPETÉS

Pünkösöd a Szentlélek eljövételének az ünnepe. Idén a Szentlélek mellett más is érkezett a Rákospalota-Óvárosi Református Gyülekezethez.

A Johannita Segítő Szolgálat több mint 400 db gyümölcsfát (almafát) hozott ajándékként Németországból. A fák a férfitestvérek és a fiatalok segítségével kerültek lepakolásra, és a templomudvarban kerültek elhelyezésére, ahonnan a gyülekezet tagjai ingyen vihették el otthonaikba, a pünkösdi meglepetéseket. Reméljük, hogy sok örömük lesz még a facsemetékben illetve a terméseikben!

Szerencsére az adományból bőségesen jutott a baranyai testvérgyülekezetünknek is. Az adományfákat 2020.06.06.-án szombaton szállítottuk el a Túrony-Bisse-Csarnóta-Szava-Garé Társegyházközségnek, a Johannita Segítő Szolgálat által rendelkezésünkre bocsájtott teherautóval. Valamivel több, mint 120 db almafát sikerült épségben célba juttatnunk a testvéreinkhez, akik örömmel fogadták az ajándékot. Hanvay Zoltán lelkipásztor úr hálás szívvel köszönte meg az adományt, mind az ajándékozóknak, mind a szállítóknak. A fák lerakódása után közös ebédet tartottunk, ahol Isten ígéje mellett szóba került a jelenlegi veszélyhelyzet is. Boldogan újságolták el azt, hogy nekik már sikerült megtartaniuk a konfirmációt a gyülekezetükben.

A lelkész úr további csodákról is beszámolt, mialatt megmutatta a csarnótai templomtorony földön lévő és javítás alatt álló sapkáját, amelyet hamarosan visszahelyeznek rendeltetési helyére. Sok helyről, váratlan támogatásokat kapva sikerül(t) a nehéz és embert próbáló munkát elvégezniük. Ezt követően búcsút intettünk vendéglátóinknak, és kölcsönautóval sikeresen hazaértünk.

Másnap a vasárnapi istentiszteleten Simon Emil tiszteletes úr, Máté Evangéliumának 12. részéből olvasott fel. A prédikációnak központi része volt, hogy lehet-e szombatnapon jót cselekedni. Önkéntelenül is eszembe jutott, hogy a gyümölcsfákat szombati napon pakoltuk le a templomkertbe, és szombaton történt az említett szállítás is.

Egyszóval lehet és kell is jót cselekedni, de nem csak szombatnapon!

Köszönet a gyümölcsfákat ajándékozó Johannita Segítő Szolgálat munkatársainak, a fák rakodásában, szállításában és elosztásában résztvevő gyülekezeti tagoknak. De legbelül mindenki tudja és érzi, hogy igazából mindezért kinek jár a köszönet és a hála...

Budapest, 2020. június 12.

Kalmár Tibor

Református Óvoda

A Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség presbitériuma, a következő tájékoztatást adja, a (1151 Budapest, Kossuth u. 10. szám alatti) folyamatban lévő református óvodaépítésről.

- Hálás a szívünk minden eddig elvégzett munkáért, amely szakmailag kifogástalan minőségben került megépítésre.
- Áprilisban megállt az építkezés, amelynek háttérében a Kivitelező magánjellelű, és NEM a Megrendelő pénzügyi nehézségei állnak. A Kivitelezővel kötött szerződést megszüntettük.
- Az elmúlt hónapban sor került az új kivitelezési beszerzési eljárásra, amit – annak eredménytelensége miatt – hamarosan egy újabb követ.

Tisztelettel kérünk mindenkit, hogy ne keltsünk felesleges pánikhangulatot, s ne támaszkodjunk fél információkra! Készségesen adunk tájékoztatást a minket megkeresőknek.

Hisszük, hogy a mi Urunk, aki hű és igaz, most is előttünk jár, és e megnehezített helyzetben sem hagy magunkra! Hittel, alázattal könyörgünk Hozzá, nem elfelejtve az ígét: „*Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van.*” (Róma 8,28)

A Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség Presbitériuma

Rövid hírek

- **Ügyeleti rend:** Hétfő 9.00-12.00 óra,
Szerda 14.00-17.00 óra között.
- **Fotópályázat:** szeretettel várjuk azokat a 2020-ban készült fotókat, amelyek a gyülekezeti élet pillanatait, épített örökségeit jelenítik meg. Kérjük a gyülekezet email címére juttassák el ezeket, akár év közben is. Végső beadási határidő: 2020. november 10. Nem titkolt szándékunk, hogy a jövő évi naptárunkat, ezeknek a képeknek a felhasználásával készítsük el. ☺
- **Gyülekezetünk honlapja:** www.rpovaros.hu Itt a VIDEÓK fülre kattintva beléphetünk a VIDEOTÁRBA, ahol folyamatosan visszakövethetőek a már elhangzott IGEHIRDETÉSEK.
- **Bankszámlaszámunk:** Budapest Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség CIB 10700457-43146002-51100005
- Kérjük, hogy akik szeretnék gyülekezeti híreinkről, alkalmainkról email-ben is értesülni, küldjenek egy levelet a **rakospalotaovaros@gmail.com** email címre.